

บทที่ 5

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา ในบทนี้จะกล่าวถึง สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดตามลำดับดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยเรื่องการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัยครอบคลุมสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ สมมติฐานการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา ระหว่างชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา ที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน
4. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา ที่บิดามารดา หรือคนในครอบครัวมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ต่างกัน
5. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา ที่มีที่พักอาศัยต่างกัน

6. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่บิดามารดา หรือคนในครอบครัว มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2549 โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 420 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ ครั้งที่ 1 เท่ากับ 0.8314 และครั้งที่ 2 เท่ากับ 0.8318 แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ โดยใช้แบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Check list) ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบิดามารดา หรือคนในครอบครัว และที่พักอาศัย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา เป็นแบบสอบถามประเมินการรับรู้ว่ามีหรือไม่มีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้ ถ้าผู้ตอบ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน ดังนี้

ข้อความที่เป็นจริง	ถ้าตอบใช่	จะได้	1	คะแนน
	ถ้าตอบไม่ใช่	จะได้	0	คะแนน
ข้อความที่ไม่เป็นจริง	ถ้าตอบใช่	จะได้	0	คะแนน
	ถ้าตอบไม่ใช่	จะได้	1	คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Check list) ได้แก่ การสูบบุหรี่หรือไม่สูบบุหรี่ของนักเรียน ช่วงอายุที่สูบบุหรี่เป็นครั้งแรก สาเหตุที่ทำให้เริ่มสูบบุหรี่ การสูบบุหรี่ในปัจจุบัน การสูบบุหรี่มวนแรกหลังตื่นนอน ตอนเช้า ชนิดของบุหรี่ที่สูบ จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวัน ช่วงเวลาการสูบบุหรี่ในโรงเรียน สถานที่ที่ชอบสูบบุหรี่ในโรงเรียน ผู้ใกล้ชิดที่สูบบุหรี่ บุคคลในครอบครัวทราบพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนหรือไม่ การไปขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับการเลิกสูบบุหรี่ ความพยายามในการเลิกสูบบุหรี่ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เลิกบุหรี่ได้ การยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันไม่ให้เยาวชนสูบบุหรี่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอน โดยขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนในโรงเรียน ต่อจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการเข้าพบกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของศึกษาวิจัยและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งรับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองทันที เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สอบแบบสอบถาม และตอนที่ 3 พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียน
2. หาค่า ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพบิดา อาชีพมารดา พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบิดามารดา หรือคนในครอบครัว และที่พักอาศัย และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่เมื่อพบความแตกต่างจากการวิเคราะห์ความแปรปรวน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนเท่าๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 50.0 อาชีพของบิดาส่วนใหญ่ คือ อาชีพ อื่นๆ (รับจ้าง ทำงานโรงงาน และทำธุรกิจส่วนตัว) ร้อยละ 34.5 รองลงมาคือ อาชีพเกษตรกรคิดเป็น ร้อยละ 33.8 อาชีพของมารดาส่วนใหญ่ ทำอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 34.5 รองลงมาคืออาชีพ อื่นๆ (รับจ้าง ทำงานโรงงาน และทำธุรกิจส่วนตัว) ร้อยละ 34.3 พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบิดามารดา หรือคนในครอบครัว ส่วนใหญ่ไม่มีคนสูบบุหรี่เลย ร้อยละ 42.6 รองลงมา มีคนสูบบุหรี่เป็นครั้งคราว ร้อยละ 31.0 ที่พักอาศัย ส่วนใหญ่พักบ้านส่วนตัวร้อยละ 88.1 บ้านเช่า/หอพัก ร้อยละ 7.9

2. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา

2.1 นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายมีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน

2.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพแตกต่างกัน โดยที่การรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพทางกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพทางจิตใจ ทางสังคม และผลกระทบโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.3 นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน

2.4 นักเรียนที่บิดามารดา และคนในครอบครัว มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน

2.5 นักเรียนที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนแยกตามรายชื่อดังนี้

3.1 มีพฤติกรรมสูบบุหรี่หรือไม่ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 93.1 มีผู้สูบบุหรี่ ร้อยละ 3.6 ส่วนผู้ที่เคยสูบแต่ปัจจุบันเลิกสูบบุหรี่แล้ว ร้อยละ 3.3

3.2 นักเรียนที่สูบและเคยสูบบุหรี่ ช่วงอายุที่สูบบุหรี่เป็นครั้งแรก ส่วนใหญ่เริ่มสูบบุหรี่ในช่วงอายุ 11-14 ปี ร้อยละ 69.0

3.3 สาเหตุที่ทำให้เริ่มสูบบุหรี่นั้น ส่วนใหญ่สาเหตุมาจากอยากรู้อยากลอง คิดเป็นร้อยละ 75.9 ของนักเรียนที่สูบและเคยสูบบุหรี่

3.4 การสูบบุหรี่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เคยสูบบุหรี่แต่ปัจจุบันไม่ได้สูบแล้ว ร้อยละ 48.3 ของนักเรียนที่สูบและเคยสูบบุหรี่

3.5 การสูบบุหรี่มวนแรกในตอนเช้า ส่วนใหญ่ สูบหลังตื่นนอนเกิน 1 ชั่วโมง ร้อยละ 62.1 ของนักเรียนที่สูบและเคยสูบบุหรี่

3.6 ชนิดของบุหรี่ที่สูบ ส่วนใหญ่สูบบุหรี่ซองยี่ห้อในประเทศ ร้อยละ 62.1 ของนักเรียนที่สูบและเคยสูบบุหรี่

3.7 จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวัน ส่วนใหญ่สูบน้อยกว่า 5 มวน ร้อยละ 55.2 ของนักเรียนที่สูบและเคยสูบบุหรี่

3.8 ช่วงเวลาการสูบบุหรี่ในโรงเรียน ส่วนใหญ่หลีกเลี่ยงการสูบที่โรงเรียน ร้อยละ 31.0 ของนักเรียนที่สูบและเคยสูบบุหรี่ รองลงมา สูบก่อนเข้าชั้นเรียน สูบหลังเลิกเรียน และสูบระหว่างชั่วโมงเรียน มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 20.7

3.9 สถานที่ที่ชอบสูบบุหรี่ในโรงเรียน ส่วนใหญ่สูบในห้องน้ำ ร้อยละ 55.2 ของนักเรียนที่สูบและเคยสูบบุหรี่

3.10 ผู้ใกล้ชิดที่สูบบุหรี่ ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนสนิท ร้อยละ 55.2 ของนักเรียนที่สูบและเคยสูบบุหรี่

3.11 บุคคลในครอบครัวทราบพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ร้อยละ 51.7 และไม่ทราบ ร้อยละ 48.3 ของนักเรียนที่สูบบุหรี่และเคยสูบบุหรี่

3.12 นักเรียนที่สูบบุหรี่และเคยสูบบุหรี่ ส่วนใหญ่ไม่เคยปรึกษาใครเลย ร้อยละ 58.6 รองลงมา เคยปรึกษาเพื่อน ร้อยละ 24.1

3.13 นักเรียนที่สูบบุหรี่และเคยสูบบุหรี่ ส่วนใหญ่เคยพยายามเลิกสูบบุหรี่ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 41.4 รองลงมาไม่เคยพยายามเลิกสูบบุหรี่ 20.7

3.14 ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เลิกสูบบุหรี่ ส่วนใหญ่คือ บิดามารดา ร้อยละ 37.9 ของนักเรียนที่สูบบุหรี่และเคยสูบบุหรี่ รองลงมา ปัจจัยอื่นๆ (หลายๆ คน, อยากเลิกเอง) ร้อยละ 31.0

3.15 ยินดีให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ หรือเลิกสูบบุหรี่หรือไม่ ส่วนใหญ่ยินดีให้ความร่วมมือ ร้อยละ 89.7 ของนักเรียนที่สูบบุหรี่และเคยสูบบุหรี่ และไม่ยินดี (เพราะติดบุหรี่แล้วและไม่อยากเปิดเผยตัว) ร้อยละ 10.3

4. ข้อเสนอแนะที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างเป็นคำถามปลายเปิด

4.1 ข้อเสนอแนะต่อโรงเรียน

- จัดนิทรรศการ จัดรณรงค์อบรมเรื่องโทษของบุหรี่และยาเสพติดเดือนละครั้ง ร้อยละ 2.9 ของนักเรียนทั้งหมด

- จัดกิจกรรมกีฬาให้เด็ก ร้อยละ 0.5 ของนักเรียนทั้งหมด

- ใช้มาตรการลงโทษผู้สูบบุหรี่ ร้อยละ 0.5 ของนักเรียนทั้งหมด

- ตรวจเบาะรถ กระเป๋าเงิน ถุงเท้ารองเท้า ก่อนเข้าโรงเรียน ร้อยละ 0.2 ของนักเรียนทั้งหมด

- คิดเครื่องจับควันบุหรี่ในห้องน้ำ ร้อยละ 0.2 ของนักเรียนทั้งหมด

- พาไปดูคนสูบบุหรี่ที่ใกล้เสียชีวิต ร้อยละ 0.2 ของนักเรียนทั้งหมด

- ให้ทางโรงเรียนออกมาตรการทางร้านค้าไม่ขายบุหรี่ให้เด็ก ร้อยละ 0.2 ของนักเรียนทั้งหมด

- จัดสถานที่ให้สูบบุหรี่ ร้อยละ 0.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.2 ข้อเสนอแนะต่อผู้ปกครอง

- ผู้ปกครองเป็นตัวอย่างที่ดีไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ 1.9 ของนักเรียนทั้งหมด

- ดูแลลูกอย่างใกล้ชิด และเป็นທີ່ปรึกษาให้ลูก ร้อยละ 1.7 ของนักเรียนทั้งหมด

4.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- เลิกผลิตหรือจำหน่าย ร้อยละ 0.5 ของนักเรียนทั้งหมด

4.4 ไม่มีข้อเสนอแนะ ร้อยละ 91.0 ของนักเรียนทั้งหมด

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา ทำให้พบประเด็นที่น่าสนใจ และได้นำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. การวิจัยพบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในช่วงวัยรุ่นเช่นเดียวกันดังที่ สุรางค์ โคว์ตระกูล (2541 : 86-90) ได้อธิบายว่า เด็กวัยมัธยมศึกษาหรือวัยรุ่น เป็นวัยที่มีอายุระหว่าง 12-18 ปี โดยมัธยมศึกษาตอนต้น อายุระหว่าง 12-14 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย อายุระหว่าง 15-17 ปี วัยรุ่นเป็นผู้ที่อยู่ในวัยระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ ลักษณะของพัฒนาการทางด้านร่างกายเป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่วนพัฒนาการทางด้านอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายค่อนข้างรุนแรง ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางแต่มักจะเป็นห่วงเพื่อนร่วมวัยว่าคิดอย่างไร วัยรุ่นจึงมีความคิดและความรู้สึกคล้ายๆ กัน ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกัน อีกปัจจัยหนึ่งอาจจะมีอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมซึ่งสอดคล้องกับ เดิมศักดิ์ คทวิช (2546: 127-130) ที่อธิบายว่า การตอบสนองพฤติกรรมใดๆ จะขึ้นอยู่กับ การรับรู้จากสภาพแวดล้อมของตน การรับรู้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล ดังนั้น สิ่งแวดล้อมจึงมีอิทธิพลต่อการรับรู้ ซึ่งสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากรัฐบาลได้กำหนดนโยบายพัฒนาเด็กและเยาวชนไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างถึงใน ปรีชา วิหคโต: 10) โดยมุ่งเน้นพัฒนาเด็กวัยรุ่นด้านสุขภาพกายและจิต สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนจึงไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การโฆษณาต่อต้านการสูบบุหรี่ผ่านช่องทางประชาสัมพันธ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ ซองบุหรี่ที่มีรูปลักษณะเปลี่ยนไป เป็นต้น สิ่งแวดล้อมเหล่านี้จะทำให้เด็กนักเรียนเกิดการรับรู้ได้ไม่แตกต่างกัน

จากทฤษฎีพัฒนาการของอีริกสัน (อ้างถึงใน สุรางค์ โคว์ตระกูล, 2541: 40-44) เด็กมัธยมจัดอยู่ในขั้นพัฒนาการที่ 5 คือ ขั้นของการรู้จักตนเองเป็นเอกลักษณ์-การไม่รู้จักตนเองหรือสับสนในบทบาทในสังคม วัยนี้อยากตัดสินใจทำอะไรเอง เวลาผู้ใหญ่ห้ามเด็กจะไม่พอใจ มีความวิตกกังวลในใจกลัวว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับของเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน เด็กจะจริงจังในการคบเพื่อน ดังนั้น ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ หรือผู้ใกล้ชิดควรมีการศึกษาพัฒนาการของวัยรุ่น เพื่อเตรียมการปฏิบัติที่ถูกต้องตามพัฒนาการของเด็กต่อไป

2. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .001 จากแนวคิดของนักปัญญานิยม (อ้างถึงใน ปรีชา วิหคโต : 13) พฤติกรรมภายนอกมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมทางปัญญา นั่นคือ การรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ ความคิดที่มีเหตุผล ความเชื่อ ค่านิยม ในทัศนระของนักปัญญานิยมมีแนวคิดที่ว่า คนเราจะรับรู้สิ่งแวดลอมแล้วใช้กระบวนการทางปัญญาคิดแล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก ดังนั้น พฤติกรรมภายนอกจึงเป็นผลมาจากกระบวนการทางปัญญา ส่วนเติมศักดิ์ คทวณิช (2546:127-130) ได้อธิบายว่า บุคคลแต่ละคนจะเกิดการรับรู้สิ่งเร้าได้แตกต่างกันไป แต่การรับรู้ใดก่อนหลัง มากหรือน้อย ถูกต้องหรือผิดพลาด ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ ตัวบุคคล และคุณลักษณะของสิ่งเร้า สำหรับปัจจัยส่วนบุคคลนั้น สถิติปัญญาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้แต่ละคนรับรู้สิ่งเร้าได้แตกต่างกันไป โดยคนที่มีสติปัญญาสูงจะรับรู้อะไรได้ อย่างลึกซึ้ง มีการใช้เหตุผลและวิจารณ์ในการวิเคราะห์สิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่างๆ ได้ดีกว่า บุคคลที่มีสติปัญญาต่ำ สถิติปัญญาของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยผู้ใหญ่ ที่อาเจต์ ได้ศึกษาเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยผู้ใหญ่ แล้วสรุปผลการศึกษาสติปัญญาไว้ 4 ชั้น (อ้างถึงใน ปรีชา วิหคโต: 36-38) คือ

- 1) ชั้นการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว (อายุประมาณ 0-2 ปี)
- 2) ชั้นการคิดก่อนเหตุผล (อายุประมาณ 3-27 ปี)
- 3) ชั้นการคิดแบบเชิงรูปธรรม (อายุประมาณ 8-11 ปี)
- 4) ชั้นการคิดแบบเชิงนามธรรม (อายุประมาณ 12-15 ปี)

วัยรุ่นจัดอยู่ในชั้นที่ 4 ซึ่งชั้นนี้จะการคิดแบบตรรกศาสตร์ สามารถแก้ปัญหาในสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ คือ คิดจากข้อมูลที่นอกเหนือจากที่เห็นด้วยตา วิธีคิดในชั้นเหตุผลเชิงนามธรรม มี 3 ประการ คือ สามารถคิดในสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ สามารถตั้งสมมติฐาน หรือสามารถทำนายสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นจริงได้ และสามารถทดสอบสมมติฐานด้วยข้อมูลได้ โดยทดสอบว่าสมมติฐานใดผิด สมมติฐานใดถูก

นอกจากนี้ ผลการวิจัยมีความใกล้เคียงกับการศึกษาวิจัยของชาติเชื้อ สุวรรณมุสิก (2535: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ทำให้มีเจตคติการสูบบุหรี่แตกต่างกัน และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ฉัญฉุณี จันท์ก้อน (2543: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการสูบบุหรี่แตกต่างกัน

ด้วยเหตุดังกล่าว สถานศึกษาจึงควรทำการส่งเสริมทางด้านการพัฒนาสติปัญญาให้กับเด็กนักเรียนกลุ่มที่มีสติปัญญาต่ำ ไปสู่การมีสติปัญญาที่สูงขึ้น เพราะการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ล้วนอาศัยกระบวนการทางปัญญาในการคิดพิจารณาทั้งสิ้น

3. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน จากคำจำกัดความของเดิมศักดิ์ กทวนิช (2546: 127-130) ที่อธิบายไว้ว่า บุคคล กลุ่ม หรือสังคมจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล โดยบุคคลมักจะให้ความสนใจที่จะรับรู้กับสิ่งที่บุคคล กลุ่ม หรือสังคมชักจูง แต่ผลการวิจัยไม่ได้เป็นไปเช่นนั้น สังคมของกลุ่มอาชีพของบิดามารดาไม่ได้มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของนักเรียน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า อาจจะเกี่ยวข้องกับทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค (อ้างถึงใน กองสุกศึกษาสำนักงานสาธารณสุข, 2542: 35-42) ที่เป็นการรวมเอาปัจจัยที่ทำให้เกิดการรับรู้ในภาพรวมของบุคคล ซึ่งการรับรู้จะเป็นตัวเชื่อมโยงที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคนี้เน้นเกี่ยวกับการประเมินการรับรู้ด้านข้อมูลข่าวสารในการเผยแพร่ สื่อสาร การประเมินการรับรู้นี้มาจากสื่อกลางที่ทำให้เกิดความกลัว ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนของสื่อที่มากกระตุ้น และในการตรวจสอบการประเมินการรับรู้มีตัวแปรที่ทำให้บุคคลเกิดความกลัว 3 ตัวแปร คือ ความรุนแรงของโรค การรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค และความคาดหวังในประสิทธิผลของการตอบสนอง นักเรียนอาจจะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับบุหรี่ผ่านสื่อต่างๆ แล้วเกิดทำให้เกิดความกลัวต่อการเป็นโรคต่างๆ สื่อที่สำคัญก็คือ วิทยูโทรท์สนั่นเอง เกือบทุกบ้านจะมีวิทยูโทรท์สนั่นซึ่งสื่อนี้เป็นสื่อที่สำคัญที่ทำให้นักเรียนรับรู้ได้ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่บิดามารดา และคนในครอบครัว มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน สถานภาพของสมาชิกในครอบครัวแบ่งตามลำดับความเกี่ยวข้องสายเลือด แบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ (ปรีชา วิหคโต: 253-255) คือ สถานภาพที่เป็นพ่อแม่ สถานภาพที่เป็นลูกหรือหลาน สถานภาพที่เป็นปู่ย่า หรือตายาย และสถานภาพที่เป็นญาติ ซึ่งสมาชิกของครอบครัวมีบทบาทที่แตกต่างกัน เช่น พ่อแม่มีบทบาทของการเป็นพ่อแม่ที่ดีของลูก เป็นบุคคลตัวอย่างแก่สมาชิกในครอบครัว ลูกหรือหลานก็มีหน้าที่เคารพ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่ปู่ย่าตายาย ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน สมาชิกอื่นๆ ก็ช่วยแบ่งเบาภาระภายในบ้าน ให้ความช่วยเหลือกันและกัน เป็นต้น

ทั้งนี้ทฤษฎีปัญญาทางสังคมของเบนคูรา (อ้างถึงใน ปรีชา วิหคโต : 314-315) ระบุว่า การเรียนรู้มักเป็นเรื่องของกิจกรรมการประมวลข่าวสาร โดยข่าวสารในที่นี้ หมายถึง คำพูด ลายลักษณ์อักษร รายละเอียดของการทำพฤติกรรม และสภาพแวดล้อมของการทำพฤติกรรม มนุษย์เรียนรู้การทำพฤติกรรมส่วนมากมาจาก การสังเกตตัวแบบ สื่อตัวแบบของกระบวนการในการเรียนรู้จากการสังเกต ได้แก่ การมีตัวแบบทางพฤติกรรม การมีตัวแบบทางวาจา การมีตัวแบบสัญลักษณ์ และการมีตัวแบบสัมผัส

1) การมีตัวแบบทางพฤติกรรม หมายถึง การมีตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมให้บุคคลเห็น เช่น พ่อติ่มเหล้า หรือสูบบุหรี่ ให้ลูกเห็น เป็นต้น ตัวแบบทางพฤติกรรมมีความสำคัญต่อการสอนพฤติกรรม ตัวแบบทางพฤติกรรมส่วนมากเกิดขึ้นโดยตัวแบบไม่ได้ตั้งใจจะแสดงให้เป็นแบบอย่างแก่ผู้สังเกตแต่ผู้สังเกตก็ได้รับอิทธิพลได้มากเช่นกัน

2) การมีตัวแบบทางวาจา หมายถึง การมีตัวแบบที่พูดบอกหรือเขียนบอกว่าจะทำได้อย่างไร มนุษย์สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้มากมายจากการฟัง การพูดบอกของผู้อื่น หรือจากการอ่านสิ่งที่ผู้อื่นเขียนขึ้น

3) การมีตัวแบบสัญลักษณ์ หมายถึง การมีตัวแบบภาพผ่านสื่อต่างๆ คือ วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์ มนุษย์เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมายผ่านสื่อเหล่านี้

4) การมีตัวแบบสัมผัส ใช้ในการสอนคนหูหนวก และตาบอด

สรุปได้ว่าผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าว ทั้งนี้อาจเกิดจากความใส่ใจและการเลือกที่จะรับรู้สิ่งเร้า (เดิมศักดิ์ คทวณิช, 2546: 127-130) ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้กระบวนการของการรับรู้เกิดขึ้น เนื่องจากว่รอบๆ ตัวบุคคลเต็มไปด้วยสิ่งเร้ามากมาย ไม่ว่าจะเป็นภาพ เสียง กลิ่น รส ฯลฯ สิ่งเร้าทั้งหลายนี้สามารถที่จะกระตุ้นให้เกิดกระบวนการการรับสัมผัสและการรับรู้ได้อยู่ตลอดเวลา แต่ในความเป็นจริงแล้วแต่ละบุคคลจะเลือกรับรู้สิ่งเร้าเฉพาะที่ตนให้ความสนใจก่อนเป็นอันดับแรก แสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่ได้ให้ความสนใจในพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบุคคลภายในบ้าน นอกจากนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจเป็นเพราะมีอิทธิพลมาจากตัวแปรระดับชั้นที่นักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่นเช่นเดียวกัน จึงทำให้มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน แต่การสูบบุหรี่ของบุคคลใกล้ชิดก็เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฮิร์ด (อ้างถึงในจันทนา จันทรไพจิตร, 2541: 14) ที่พบว่า การสูบบุหรี่ของบุคคลในครอบครัว เป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ของนักเรียนและวัยรุ่น

5. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ ไม่แตกต่างกัน ที่พักอาศัยหรือบ้านมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่นเป็นอย่างมาก นักเรียนวัยรุ่นข่อมอาศัยอยู่ในบ้านที่ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมต่างกัน สภาพแวดล้อมที่ต่างกันข่อมจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือการแสดงออกของนักเรียนวัยรุ่นต่างกัน แสดงว่า จากผลการวิจัยสิ่งแวดล้อมไม่ได้มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของนักเรียน ผู้วิจัยคิดว่าอาจจะเป็นเพราะอิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่มีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากรัฐบาลได้กำหนดนโยบายพัฒนาเด็กและเยาวชนไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ได้กล่าวอ้างไว้แล้วข้างต้น นอกจากนี้

ผลการวิจัยยังขัดแย้งกับการศึกษาวิจัยของ ซาดิเชอ สุวรรณมุสิก (2535: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ที่พักอาศัยในปัจจุบันต่างกัน มีเจตคติต่อการสูบบุหรี่แตกต่างกัน

สภาพแวดล้อมของบ้านและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนล้วนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนทั้งสิ้น ดังนั้น ทั้งบ้านและโรงเรียนควรมีการส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ดี

6. พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียน ช่วงอายุที่สูบบุหรี่เป็นครั้งแรก ส่วนใหญ่อายุอยู่ในระหว่าง 11-14 ปี ซึ่งสอดคล้องกับ การวิจัยของ อัจฉราวรรณ สร้อยทอง (2542: บทคัดย่อ) ที่พบว่าในกลุ่มวัยรุ่นเริ่มสูบบุหรี่เมื่ออายุเฉลี่ย 10-14 ปี และยังสอดคล้องกับ การศึกษาวิจัยของ ยูดี โลกโพธิ์ (2543: บทคัดย่อ) ที่พบว่า การเริ่มสูบบุหรี่พบมากในกลุ่มอายุ 12-14 ปี ส่วนสาเหตุที่ทำให้เริ่มสูบบุหรี่ คือ อยากรู้อยากลอง และยังมีนิยมนสูบบุหรี่ในห้องน้ำเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ จันทนา จันทรไพจิตร (2541: บทคัดย่อ) ที่พบว่า สาเหตุในการสูบบุหรี่ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก คือ สูบเพราะอยากรู้อยากลอง โดยสูบในห้องน้ำของโรงเรียนและสอดคล้องกับการวิจัยของ ยูดี โลกโพธิ์ (2543: บทคัดย่อ) ที่พบว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่ในกลุ่มเยาวชน มาจากการทดลองในชั้นแรก บุคคลในครอบครัวทราบพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนซึ่งใกล้เคียงกับไม่ทราบ แสดงให้เห็นว่า ในปัจจุบันครอบครัวเริ่มยอมรับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในครอบครัวมากขึ้น อาจเป็นเพราะสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงมีคนสูบบุหรี่เป็นประจำจึงทำให้เกิดความเคยชิน จากพฤติกรรมดังกล่าวล้วนเกี่ยวข้องกับเพื่อน และเพื่อนยังคงมีอิทธิพลต่อวัยรุ่น คงเป็นเพราะเพื่อนเป็นวัยเดียวกันสามารถสนองความต้องการของนักเรียนได้หลายด้าน ทั้งในด้านความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการความเชื่อมั่น ความต้องการเป็นที่ยอมรับ ความต้องการสนุกสนานเพลิดเพลิน ความต้องการมีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศ จากพฤติกรรมดังกล่าว ทั้ง โรงเรียนและผู้ปกครองหรือผู้ใกล้ชิด ควรมีการศึกษาพัฒนาการของวัยรุ่นเพื่อจะได้ทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมของวัยรุ่นอย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา พบว่า

1.1 ทางโรงเรียนควรส่งเสริมพัฒนาด้านสติปัญญาเพื่อยกระดับให้นักเรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใกล้เคียงกัน จากนักเรียนที่มีสติปัญญาดำและปานกลาง ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีสติปัญญาที่สูงขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยได้มีข้อเสนอแนะให้จัดนิทรรศการรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่ และจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ ดังนั้น สถานศึกษาควรจัดนิทรรศการ และอบรมเรื่องโทษของบุหรี่และยาเสพติด รวมทั้งจัดกิจกรรมกีฬาประเภทต่างๆ ให้นักเรียนได้ร่วมทำกิจกรรม เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ลดการมั่วสุมสิ่งเสพติด ทั้งยังเป็นหนทางหนึ่งในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่อีกด้วย

1.3 โรงเรียนระดับประถมศึกษา ควรมุ่งให้ความรู้และคำแนะนำถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพแก่เด็กวัยนี้ด้วย เพราะสาเหตุที่ทำให้เริ่มสูบบุหรี่ ส่วนใหญ่เพราะอยากรู้ อยากลอง และจากการวิจัยในครั้งนี้อายุที่เริ่มสูบบุหรี่เป็นครั้งแรก คือ อายุ 7 ปี จึงควรดำเนินการเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาติดบุหรี่ต่อไป

1.4 ครู อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรช่วยกันสอดส่องดูแลให้ทั่วถึงเพื่อลดการมั่วสุมของนักเรียน เพราะจากการศึกษานักเรียนส่วนใหญ่ยังคงนิยมสูบบุหรี่ในห้องน้ำโรงเรียน และเพื่อนยังคงเป็นคนใกล้ชิดที่สูบบุหรี่ของนักเรียน

1.5 บิดามารดาควรประพฤติตนเป็นแบบอย่าง และดูแลเอาใจใส่บุตรหลาน เป็นที่ปรึกษา รวมถึงให้กำลังใจแก่บุตรหลานในการเลิกสูบบุหรี่ เพราะจากการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่จะพยายามเลิกสูบบุหรี่ โดยมีบิดามารดาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เลิกบุหรี่ได้ ทั้งนี้ บิดามารดา และคนในครอบครัวต้องช่วยกันสร้างความมั่นคงทางจิตใจให้เด็ก เมื่อเด็กมีความมั่นคงทางจิตใจแล้ว ก็จะสามารถเลือกปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องได้ รวมไปถึงสามารถปฏิเสธการสูบบุหรี่ได้

1.6 เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหอย่างต่อเนื่อง สถาบันครอบครัวและสถานศึกษาควรร่วมมือกันส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้วิจารณญาณในการคิดตัดสินใจเลือกทำสิ่งที่ถูกต้อง ด้วยการสอนให้รู้จักการใช้ทักษะชีวิต เพราะทักษะชีวิตเป็นการจัดการกับชีวิตของตนเองกับปัญหาสภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งนี้เด็กจะได้เกิดตัดสินใจที่ถูกต้องตลอดถึงการรู้จักเลือกคบเพื่อนด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเรื่อง ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพในเชิงลึกและเป็นเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและน่าเชื่อถือได้มากที่สุด

2.2 ควรมีการศึกษาเรื่องผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพในเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษา เพราะจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่าอายุน้อยที่สุดของการเริ่มสูบบุหรี่เป็นครั้งแรก คือ อายุ 7 ปี ซึ่งเป็นสัญญาณเตือนได้ว่าอายุที่เริ่มสูบบุหรี่จะยิ่งลดน้อยลง จึงควรให้ความสนใจเป็นพิเศษเพื่อการป้องกันและแก้ไขก่อนเกิดการเสพติดบุหรี่ต่อไป

2.3 การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนเท่านั้น ดังนั้น ควรเข้าไปศึกษาเรื่องผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพในวัยรุ่นกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในสถานศึกษาด้วย เพราะกลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้ จะมีการคบหากันอาจจะทำให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ ทั้งนี้กลุ่มวัยรุ่นที่อยู่นอกสถานศึกษาอาจจะไม่ทราบหรือ ไม่ตระหนักถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมพัฒนาด้านการให้ความรู้ที่ถูกต้องต่อไป